

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Rahne I.U.D. ... Ad Exequias Quas ... Dn. Jacobo Alwarte, Senatori huius Reip. gravissimo, Marito suo desideratissimo Relicta Vidua moestissima paratas cupit, Omnes omnium Ordinum Cives Academicos ... invitat : [P.P. Rostochi[i] sub Sigillo Rectoratus, d. XI. Mai. An. cl Ic LVII.]

Rostochii: Kilius, 1657

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn742729176>

Druck Freier Zugang

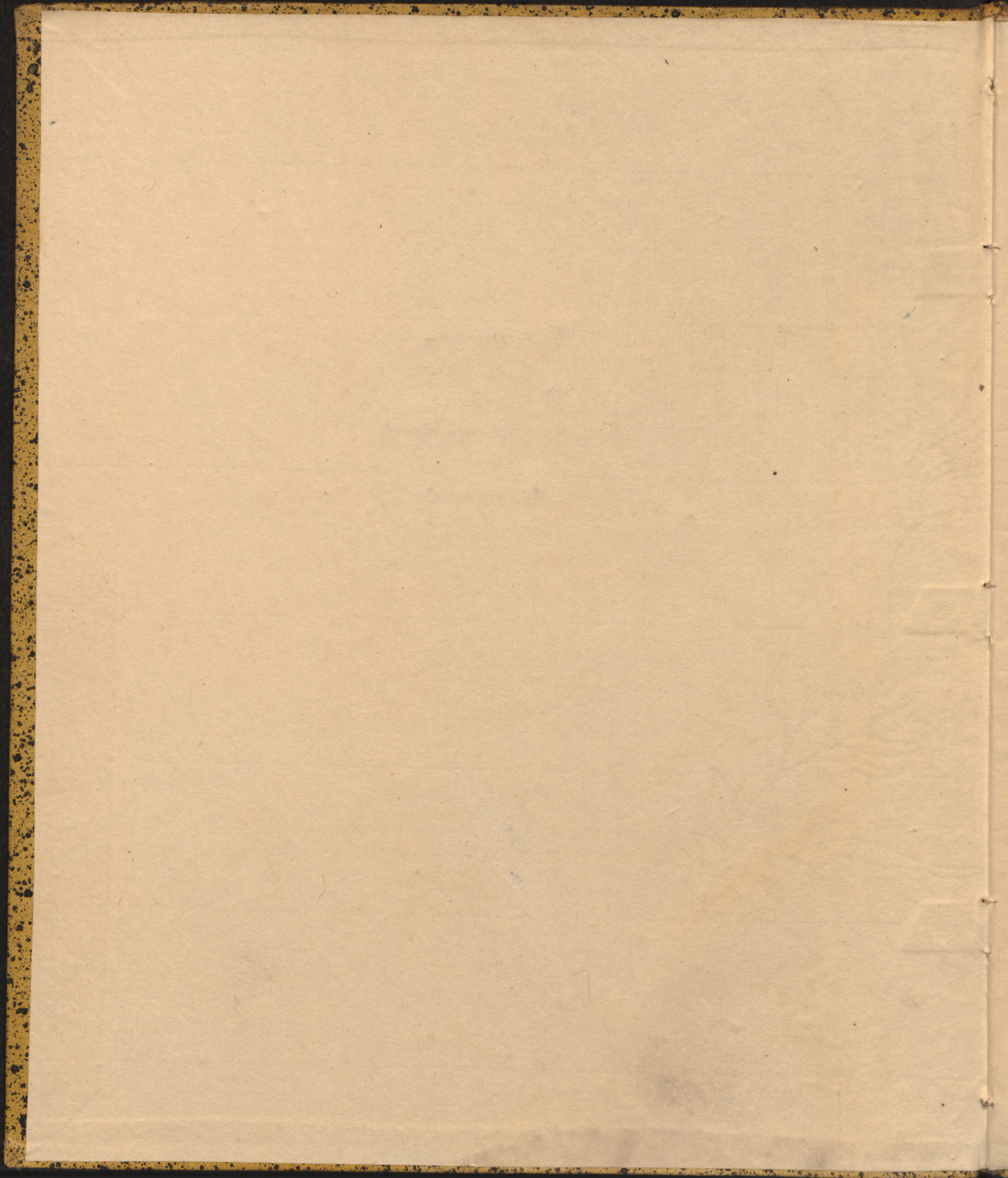
Rhane, H.,

in J. Alwart.

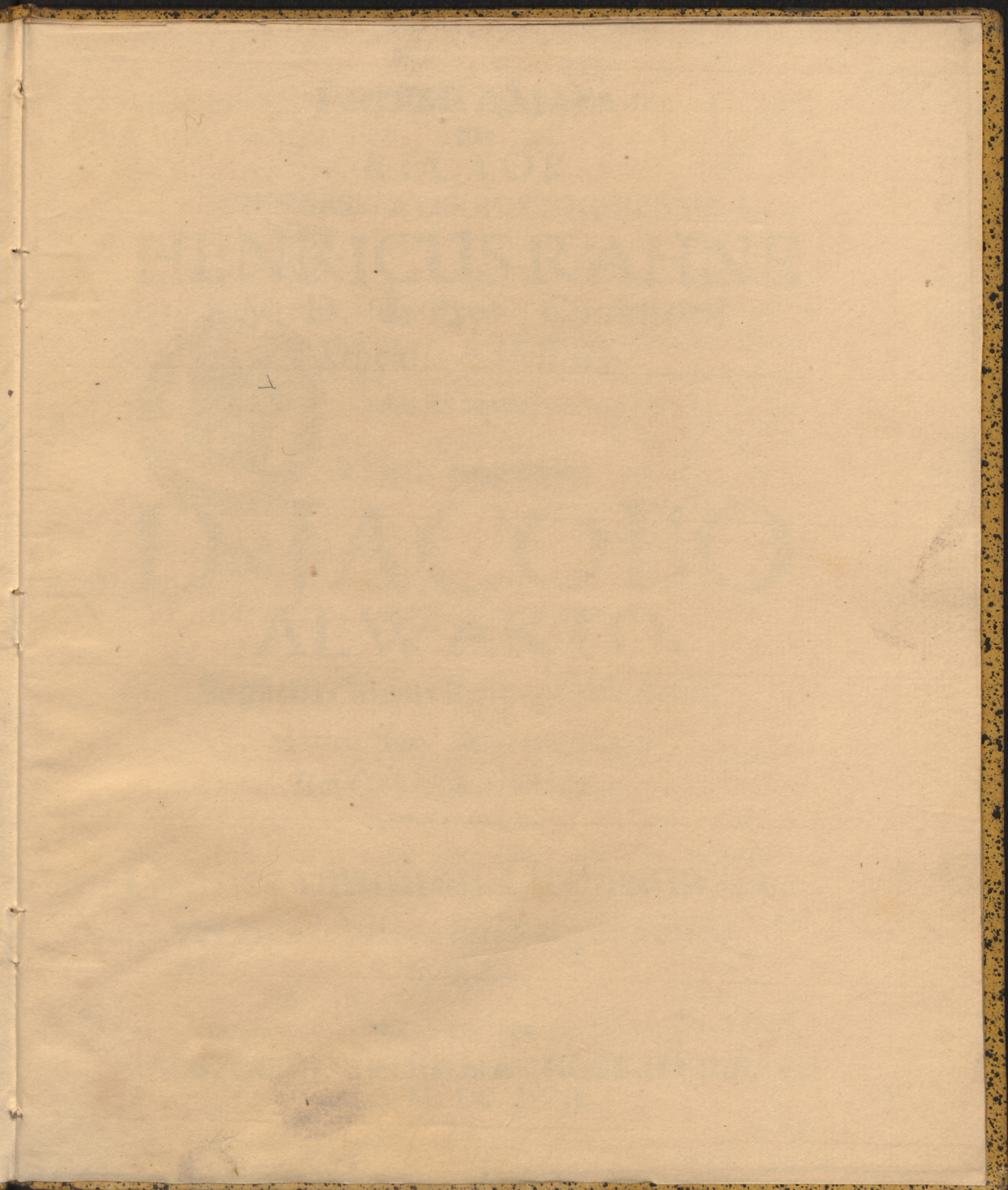
R. 1657.

13

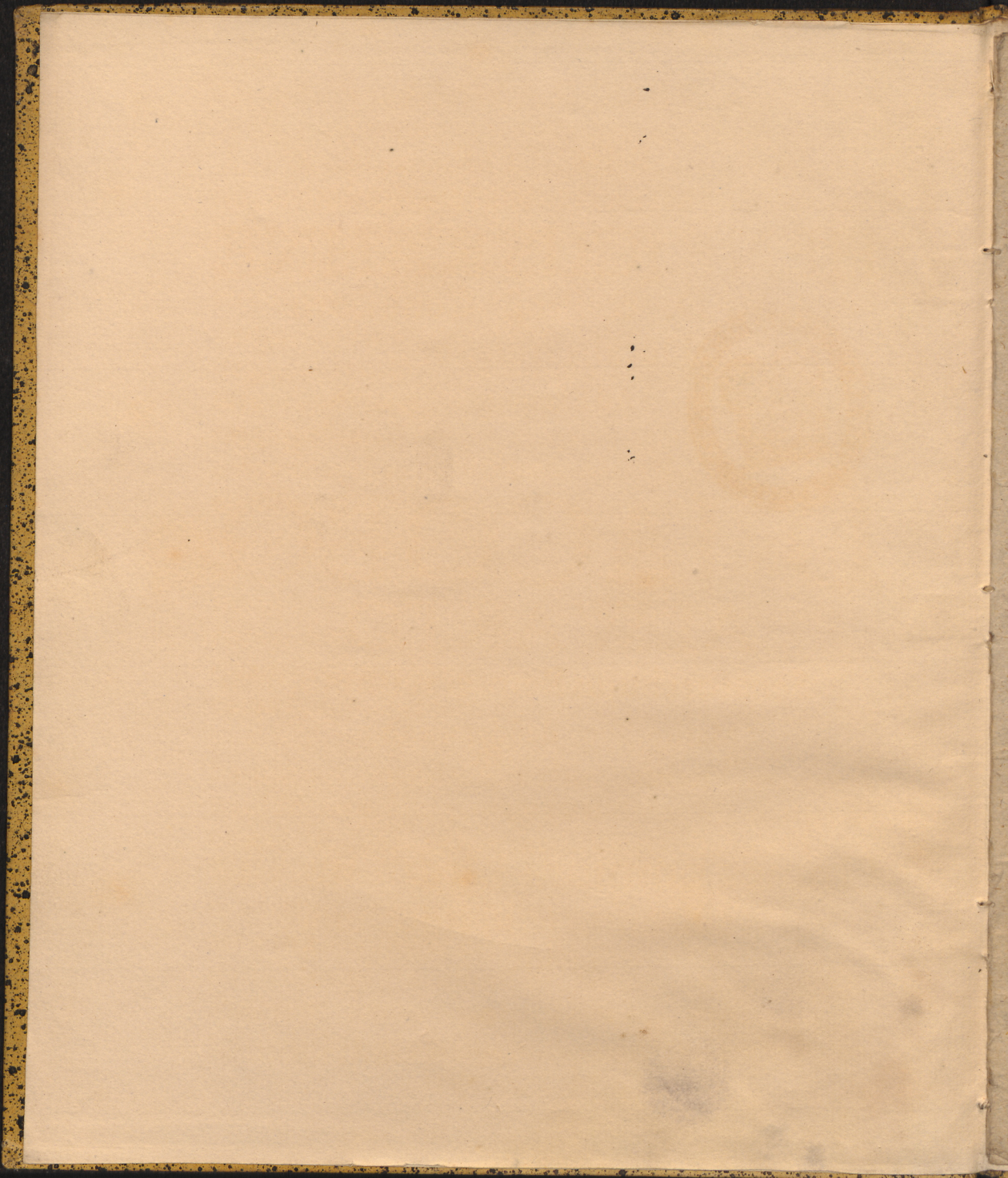

PROGRAMMA
^{2^{do}}
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
HENRICUS RAHNE

V. D. & Prof. Consistorii
Ducalis Adfessor,

Ad Exeqvias,

Qvas
VIRO Amplissimo

DN. JACOBO
ALWARTO.

Senatori hujus Reip. gravissimo,

Marito suo desideratissimo

Relicta Vidua mœstissima
paratas cupit,

Omnes omnium Ordinum Ci-
ves Academicos seriò atque amicè
invitat,

ROSTOCHII, Typis Hæredum NICOLAI KILII,
Anno M. DC. LVII.

Nunquam mortale pectus magis divinum est, quam ubi mortalitatem suam cogitat, & scit, in hoc natum hominem, ut vitam defungeretur. In bello bis peccare non licet. Certè ut Suprema rectè obeamus, hoc diligentius danda assidue est opera, quod rectè, non nisi semel, obiri possint. Et quid circuire mundum juvet, quid in omnem naturam deniq; mentem oculosq; demittere, dum tuam ipsius negligas, teq; mortalem minus cogites, & moriendi artem condiscas? Magnam laudem habet, non ignorare, quæ nescit vulgus, levareq; altius mentem, quam enititur turba: sed hic doctissimus omnium & sapientissimus fuerit, qui probè hanc disciplinam calleat, ut nunquam non lætus & hilaris, & plenus optimæ spei fatum suum possit excipere. Non fugiebat hoc **ALWARTUM**: recogitabat n. vices rerum, & rotam fortunæ volubilem, & hominem esse, nunquam obliviscebatur. Nec quicquam hætenus didicerat magis, quam ut oppeteret pulcrè, quod etiam in novissimo præsertim mortis agone egregiè probatum ivit. Natus est apud nos **ROSTOCKI**, anno post natum Servatorem humani generis clo hoc VII. d. III. Jul. circa VIII. & IX. vespertinas. Patrem habuit **JACOBUM Allwart**/ Civem ac mercatorem hujus loci primum, mox Sedecemvirum, post Ecclesiæ Marianæ arcæ præfectum, & deniq; Reip. hujus oppidanæ Senatorè longè gravissimum: Matrem verò **ANNAM Holdorps**/ fœminam ornatissimam. Avus paternus ipsi fuit Vir prudentissimus juxta ac integerrimus

JA-

792
JACOBUS Allwart / civis apud nos & mercator: Avia
paterna ANNA Zeffentins / fœmina omni virtutis lau-
de conspicua. Avum maternum sortitus fuit MAT-
THÆUM Holdorp / civem atq; negociatorem apud
nos præstantem: aviam maternam DOROTHEAM
Hildeßen / gente Danam. In Parentum gremio cùm
pietatis & probitatis semina hausisset, in schola pa-
tria a. primis literis, quarum quidē capax ea est ætas,
esset imbutus, in Norvagian missus mercaturæ ad-
suescere debuit. Quo facto octodecim annorum
adolescens civi cuidam Rigensi, cui nomen JOHANNI
Schwarz / in mercaturam postea traditus est. Ubi
posteaquam in tribus quasi annis, non sine fidei in-
dustriæq; singulari laude inserviisset, domum revo-
catus est, ut operam suam parenti, ut mercaturâ, ita
virtute etiam sat noto viro, & Senatorio quoq; addi-
ceret. Inde reversus ad nos tam dextrè atq; soletter
negociationi paternæ operam navavit, ut eam non
tantum, susceptis in extera loca, terrâ mariq; (ut pote
Hollandiam, Norvagian, Daniam, Livoniam, Cur-
landiam, Prussiam) peregrinationibus, immane quan-
tum locupletaret atq; augetet, sed simul & suam rem,
placito ac sualû Parentis optimi, solerti ingenio egre-
giè faceret. Tali n. præditus fuit, & tale cum primis
mercatori convenit. Nam versatur circa opes, quib9
rectissimè uti, sapientis est: Nec hoc obelæ naris est:
scire omninò, qualem cuivis se præbere debeat: vide-
re posse, cui fidat: quid, quantum, quando, & ubi e-
mere, seu vendere debeat. Cœterùm non ignoratum
habe-

habere quarumcunque rerum valorem, dignitatem
aut improbitatem. Ad quæ rite præstanda omnia, sa-
nè ingenio opus fuerit. Navigavit a. sæpe non sine
præsenti vitæ discrimine. De nauta n. vetus dictum
est, inter ipsum & mortem tantum esse intervallum,
quanta sit asseris unius crassities; quod & Satyricus
tangit, quando ait: --- --- nauta dolato

Confusus ligno, digitis à morte remotus

Quattuor, aut septem, si sit latissima tæda.

Unde & Bias, quem Græcia inter septem Sapientes
admirata est, nautas neq; inter vivos, neq; inter mor-
tuos censebat. Quo indefesso labore, & industriâ fa-
ctum, ut in ejus connubium fœmina lectissima CA-
THARINA Strünings / CHRISTOPHORI Höv-
fers / ex primis civium & negociatorum apud nos
relictæ Vidua facili negotio consentiret, quippe cui
anno clō lbc XXXV. nuptiarum solemnibus junctō,
felicissimum matrimonium, quanquam sine prole,
totis ferme XVI annis degit. Quâ demortuâ anno
clō lbc LIII. d. XXII. Septemb. ad secunda vota trans-
iit, & vitæ toriq; sociam sibi legitimè adoptavit AN-
NAM Lavrenßen / egregiam fœminam; viri clarissi-
mi doctissimiq; M. PETRI STAPPENBECCI, civis
qvondam apud nos & cerevisiarii, ut & arcæ Ecclesiæ
Jacobææ præfecti relictam viduam. Quod quidem
alterum matrimonium pacificum etiam, verum sic-
ut prius illibere habuit ac infœcundum, breveq; in
modum, quatuor tantum annorum. Munia publica
obiit & summa cum laude sustinuit diversa. Centum-
vir

123
vir primùm, ædi postea D. Nicolai præfectus, tandem
anno clō lōc LIII, ipso die MATTHIÆ sacro, in
Senatum allectus fuit, eoq; munere ita functo est ha-
ctenus, ut rei com̄uni & publico com̄odo maximè
expedire videbatur, bonumq; & patriæ amantem vi-
rum cum primis decebat. Quemadmodum autem
Tragicus ille non abs re exclamat:

Invicem cedunt dolor, & voluptas.

Et insperata accidunt magis sæpe, quàm quæ speres;
contra quæ nunquam satis cauta mortalitas est. Ita
& hîc contigit. Quam multos n. fortunæ novercan-
tis insultus, etiam in mercatura, quem honel. i quæ-
stum labore improbo vivus vidensq; fecit, non rarò
expertus fuerit, quàm præter omnē expectationem
aliquando crus alterū bis fregerit, ignotū iis esse non
potest, quibus ipse innotuit. Quâ pietate à teneris co-
luerit Deum, quâ probitate animi atq; candore cum
aliis vixerit, quâ fide atq; amore prosecutus sit suos,
multis indiciis colligere licet, de quibus tamen
operosius hîc tradere, nihil magnopere interest,
cū id prolixius concio funebris exequi soleat. An-
te quatuordecim quasi dies, d. XXVII. Aprilis malè
haberi ex insperatis capitis doloribus cepit. Extēplo
quidē medicorū consilia adhibita sunt, in primis ac-
cerditus vir excellentissimus atq; experientissimus
Dn. JOHANNES BACMEISTERUS Med. D. Prof.
& Reipub. hujus Physicus, Collega & amicus noster
pl. colendus: sed cū nihil efficeretur medicamētis,
& æger ipse sub morbi initium statim pæne omina-
retur

retur de illo, quod evenit postea, id unicè studuit, ut ad fatalem forte ac decretoriam illà horam animam rite præpararet. Accessit igitur, biduo ante obitum, Confessionario suo Viro pl. reverendo, & amplissimo Dn. JOANNE QVISTORPIO, SS. Theol. D. & Prof. ut & ad D. Jacobi Pastore bene merente, desiderium vitæ alterius ex animi sententia professus, firmissimaque spe sibi pollicitus fuit ea præmia, quæ omnibus iis, qui fidem ac conscientiam bonam retinuerint, Apostolorum maximus recepit. Multoties a. his verbis se erexisse, dicitur: *Ich verlasse mich auff Gott/der wird wol helfen: Auff JESUM barw und traw ich/dem hab ich mich ergeben.* In hoc acquiescebat, in quo omnes debemus, quotquot æternitatem cogitamus: inde auxilium & opem poscebat, unde cum primis hæc expectanda. Ante quatuor demum hebdomadas, factâ ex omologesi SS. cœna Dominici corporis, unde æterna vita & salus dignè fruentibus venit, cum magna, uti par est, devotione usus erat. Equidem qui conciones & Sacra publica obiret frequentius, temerè alius non fuit, Vigilâ Ascensionis Dominicæ malum id vehementius, & quasi reparatis viribus, sub horam X. nocturnam adoriri corpus caesarium visum est. Cum itaq; jam jam affururam certò animadverteret illam horam, quæ exitum rebus humanis Deo atq; æternæ felicitati traditura esset, compositus à circumstantibus, ut JESUM CHRISTUM, cujus à mortuis resuscitati & in cœlos gloriosè elevati memoria in sequenti die ab Ecclesia

122
clesia recolenda esset, fixum animo retineret constanter, mente adhuc sibi rectè constante, sublatis ad cælum manibus oculisq, respondit: Omnino se id facere. Orationes & preces, nominatim istas: **HERR** **JESU** **CHRIST** **wahrer** **Mensch** **und** **GOTT**/ **It: Wenn** **mein** **Stündlein** **verhanden** **ist. It: HERR** **JESU** **CHRIST** **ich** **weiß** **gar** **wol.** aliaq; divinarum literarum oracula, clarâ & satis articulatâ voce recitavit & ipse, & præeuntes jacèri verba sæpe occupavit, subsecutus est semper: superq; iis mirificè erigi, & quodam velut gaudio gestire cæpit. Nam sicut per omne vitæ tempus **DEI** reverentissimus semper fuit: ita appetente jam fine serio sibi tuendam pietatem existimabat, à qua præcipuè salus & felicitas nostra, quæ obitos manet, expectanda est. Finem vitæ fecit nudius quartus, hor. II matutina, plenus spei ac fidei Christianæ, cum vivus fecisset **L.** quasi annos.

Qui cùm ad hor. I. postea efferendus sit: vestrum erit, **CIVES ACADEMICI**, viro egregio, & de Repub., de Ecclesia, de plurimis bonis optimè merito, supremum honorem in exequendis ejus exequiis prolixè & cumulatè præstare. Quod ut faciatis, etiam atque etiam vos adhortamur. Et quia **ALWARTI** nostri animam ad beatissimos Coelites transitu exoptatissimo sublata esse audivistis tunc, cùm memoriam adscensionis Dominicæ recolendæ templorum campanæ jamjam intimare deberent: agite & nos **SURSUM CORDA!** Et hodie inter-

eun-

eundum & omnibus horis ad LIBERATOREM
SERVATOREMque salutis nostræ, ex animo sus-
spiremus:

Imperii domitor Stygii, letiq; ferocis

Victor, ad æternæ regna quietis abis:

Huc te, CHRISTE, sequor, sed spe, sed pectore
solum:

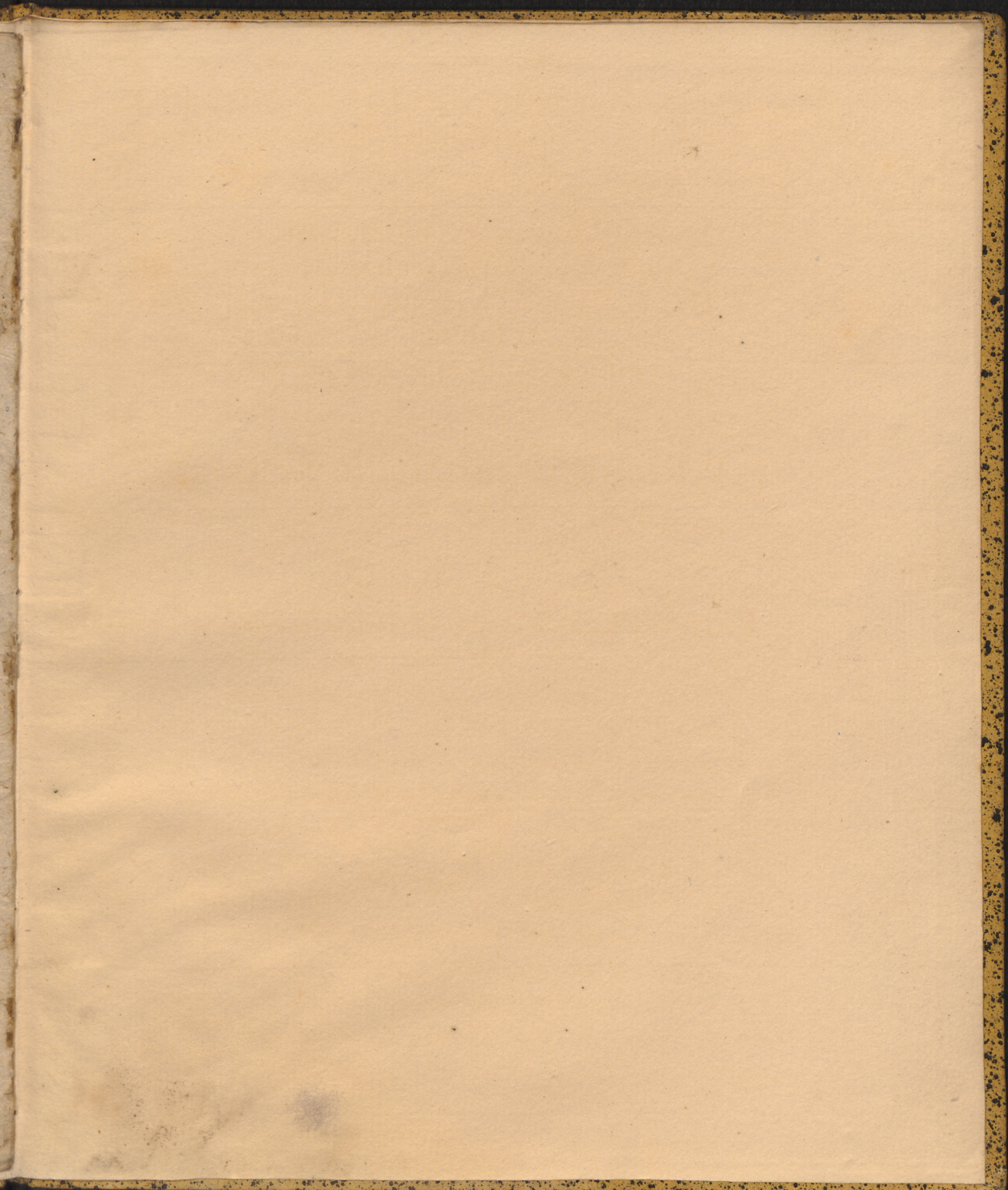
O mihi da tandem re quoque posse sequi!

P. P. Rostochi sub Sigillo Rectoratus
d. XI Maj. AN. clō Ioc LVII,

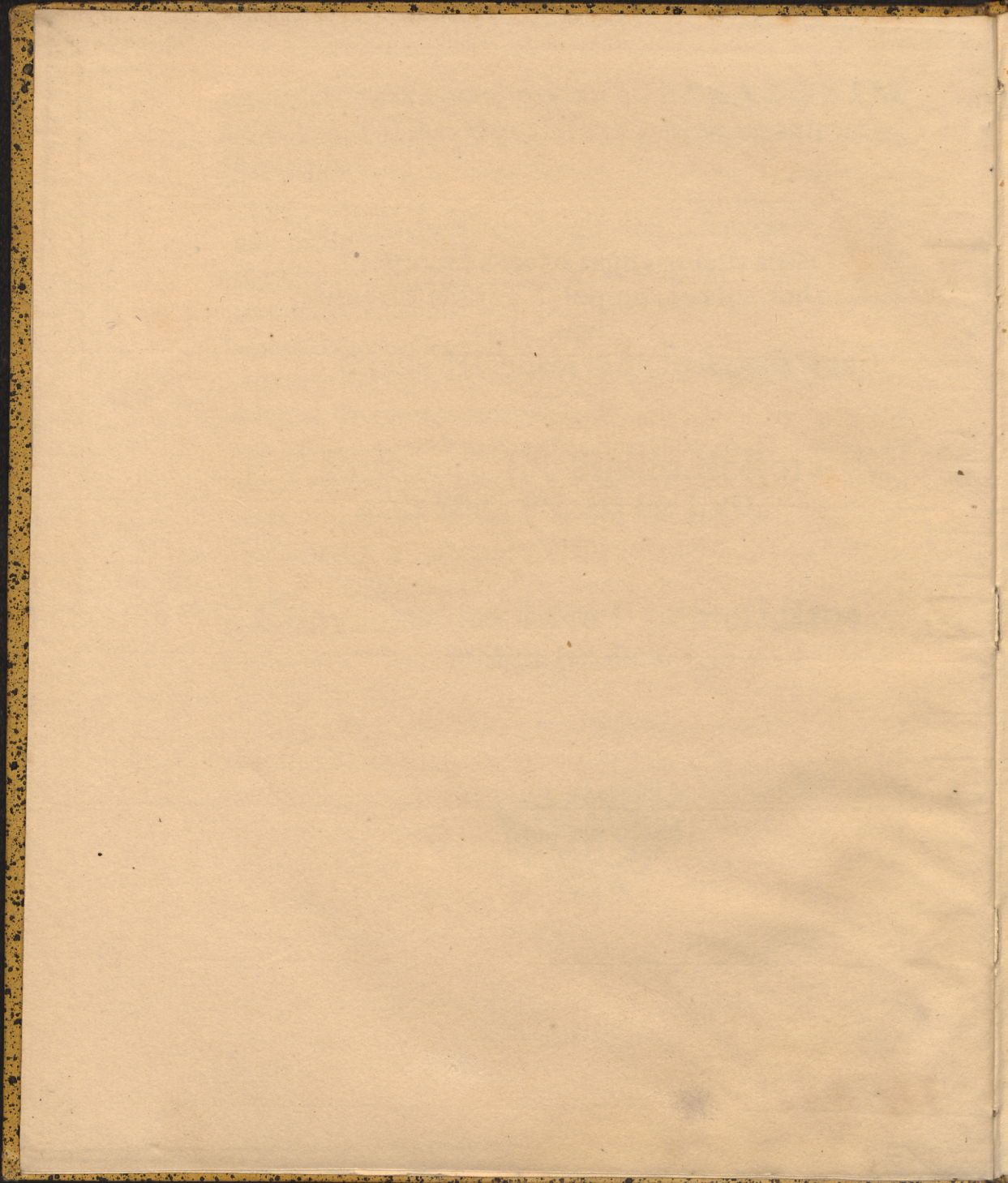
Conventus fiet hora I. pomeridianâ
in Æde Jacobæa.

123

clesia recolenda esset, fixum animo
stanter, mente adhuc sibi rectè constan
cælum manibus oculisq̃, respondit:
facere. Orationes & preces, nominatim
Jesu Christi wahrer Mensch und Gott/
Stündlein vorhanden ist. Ic: Herr Jesu
gar wol. aliaq; divinarum literarum ora
satis articulata voce recitavit & ipse, & p
ceteri verba sæpe occupavit, subsecutus ei
perq; iis mirificè erigi, & quodam velut
re cæpit. Nam sicut per omne vitæ tem
verentissimus semper fuit: ita appetere
seriò sibi tuendam pietatem existimabat
cipuè salus & felicitas nostra, quæ obito
pectanda est. Finem vitæ fecit nudius qu
matutina, plenus spei ac fidei Christiana
fecisset L. quasi annos.

Qui cum ad hor. l. postea efferendus
erit, CIVES ACADEMICI, viro egregio
pub., de Ecclesia, de plurimis bonis op
to, supremum honorem in exequendis e
prolixè & cumulatè præstare. Quod
etiam atque etiam vos adhortamur.
WARTI nostri animam ad beatissim
transitu exoptatissimo sublatam esse aud
cum memoriam adscensionis Dominicæ
templorum campanæ jamjam intimare
agite & nos **SURSUM CORDA!** Et h

